

## **ZIVSAIMNIECĪBAS KONSULTATĪVĀS PADOMES SĒDES Protokols Nr.42**

Rīgā, 2011.gada 09.jūnijā

Zivsaimniecības konsultatīvās padomes (turpmāk – ZKP) sēde notiek Zemkopības ministrijā (turpmāk – ZM), 23. stāva konferenču zālē. Sēde sākās plkst.11:00 un beidzās plkst.12:45. ZKP sēdi vada Zemkopības ministrs Jānis Dūklavs.

### **Darba kārtība:**

- 1. Informācija par Starptautiskās Jūras pētniecības padomes sniegtajām rekomendācijām par zvejas iespējām Baltijas jūrā 2012.gadam (informē Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts „BIOR”).**
- 2. Iespējamo grozījumu apspriešana Ministru kabineta noteikumos par Eiropas Zivsaimniecības fonda ieviešanas Rīcības programmas atbalsta nosacījumu izmaiņām pēc biedrības „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” ierosinājuma:**
  - 2.1. 2008.gada 26.maija noteikumi Nr.371 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu zivsaimniecības attīstībai atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam “Investīcijas zvejas ostās un zivju izkraušanas vietās””;**
  - 2.2. 2008.gada 11.novembra noteikumi Nr.937 „Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanas kārtība zivsaimniecības attīstībai atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam “Investīcijas ražošanas, pārstrādes vai mārketinga iekārtās un infrastruktūrā””;**
  - 2.3. 2008.gada 6.maija noteikumi Nr. 323 „Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanas kārtība zivsaimniecības attīstībai pasākumam “Zvejas aktivitāšu pilnīga pārtraukšana””.**

Sēdē piedalās šādi ZKP locekļi:

J. Dūklavs - Zemkopības ministrs, padomes priekšsēdētājs;

N. Riekstiņš - ZM Zivsaimniecības departamenta direktors, padomes priekšsēdētāja vietnieks;

I. Āboliņš - Lauku atbalsta dienesta direktora vietnieks;

V. Ķepīte - Pārtikas un veterinārā dienesta Pārtikas uzraudzības departamenta Dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanas uzraudzības daļas vecākā eksperte;

R. Joffe - valsts zinātniskā institūta "Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts" direktors;

D. Straubergs - biedrības "Latvijas Pašvaldību savienība" pārstāvis;

A. Rozefelds - biedrības "Latvijas Zivsaimnieku asociācija" pārstāvis;

J. Pētersons - biedrības "Latvijas Zivsaimnieku asociācija" pārstāvis;

O. Jankovskis - biedrības "Latvijas Zivsaimnieku asociācija" pārstāvis;

D. Šmits - biedrības "Latvijas Zivrupnieku savienība" pārstāvis;

I. Markuševskis - biedrības "Kurzemes Zvejnieku asociācija" pārstāvis;

O. Beķeris - Rīcības programmas Eiropas Zivsaimniecības fonda atbalsta ieviešanai Latvijā 2007.– 2013.gadam prioritārā virziena „Zivsaimniecības reģionu ilgtspējīga attīstība” īstenošanā iesaistīto vietējo rīcības grupu pārstāvis (biedrība „No Salacas līdz Rūjai”);

I. Cīrulis - biedrības "Rīgas šprotes" pārstāvis;

A. Blohins - biedrības "Nacionālās zvejniecības ražotāju organizācija" pārstāvis;

J. Apens - biedrības "Ziemeļkurzemes zivsaimnieku apvienība" pārstāvis.

Sēdē nepiedalījās šādi ZKP locekļi:

F. Klagišs - Valsts vides dienesta Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes direktora vietnieks;

Ē. Urtāns - biedrības "Latvijas Zvejnieku federācija" pārstāvis;

J. Dančauskis - biedrības „Latvijas Zvejnieku federācija” pārstāvis;

E. Tinte - biedrības "Latvijas Vēžu un zivju audzētāju asociācija" pārstāvis;

O. Nemeņonoks - biedrības "Latvijas Zivju audzētāju asociācija" pārstāvis.

Pārējie ZKP sēdes dalībnieki:

G. Korņilovs - Dr. Biol., Valsts zinātniskā institūta „Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts” Zivju resursu pētniecības departamenta vadītājs;

A. Vītola–Helviga - Lauku atbalsta dienesta direktore;

R. Derkačs - ZM Zivsaimniecības departamenta direktora vietnieks;

M. Vītiņš - Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Lauku attīstības nodaļas vecākais konsultants.

Protokolē:

D. Sadovskis - ZM Zivsaimniecības departamenta Zivsaimniecības stratēģijas nodaļas pārvaldes vecākais referents.

**Sēdes gaita:**

J. Dūklavs: atklāj ZKP 42. sēdi.

N. Riekstiņš: informē par plānoto sēdes darba kārtību, aicina ZKP locekļus izteikt iespējamus priekšlikumus darba kārtības papildināšanai.

D. Šmits: Ierosina sākt darba kārtības jautājumu izskatīšanu ar Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts „BIOR” ziņojumu par zvejas iespējām 2012.gadam, jo tas ir salīdzinoši svarīgāks jautājums par iespējamiem grozījumiem Eiropas Zivsaimniecības fonda atbalsta nosacījumos.

ZKP locekļi atbalsta minēto biedrības "Latvijas Zivirūpnieku savienība" pārstāvja priekšlikumu un uzsāk padomes darbu.

**1. Informācija par Starptautiskās Jūras pētniecības padomes sniegtajām rekomendācijām par zvejas iespējām Baltijas jūrā 2012.gadam (informē Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts „BIOR”)**

G. Korņilovs: prezentē darba kārtības 1. jautājumu (prezentācija pievienota šī protokola 1.pielikumā) un informē, ka mencu krājumi Baltijas jūrā turpina uzlaboties, kā tas jau noticis vairākus gadus pēc kārtas, un tas pieļauj arvien lielāku zvejas iespēju piešķiršanu zvejniekiem.

Atzīmē, kā Rietumbaltijas mencu krājumu pārvaldības plānā paredzētais zvejas mirstības robežlīmenis ir sasniegts jau 2010.gadā. Tādējādi 2012.gadā Rietumbaltijas mencu pieļaujamā nozveja palielināma par 13,3% salīdzinājumā ar 2011.gadu. Latvijas kvota Rietumbaltijas mencu krājuma nozvejai 2012.gadā būtu palielināma par 90 t – no 679 t līdz 769 t.

Austrumbaltijas mencas zvejas mirstības līmenis pašreiz ir zemāks par pārvaldības plānā noteikto. Saskaņā ar Eiropas Savienības apstiprināto Baltijas jūras mencu krājumu pārvaldības plānu 2012.gadā Austrumbaltijas mencu pieļaujamā nozveja palielināma par 15% salīdzinājumā ar 2011.gadu. Latvijas kvota Austrumbaltijas mencu nozvejai 2012.gadā būtu palielināma par 755 t – no 5036 t līdz 5791 t. Baltijas jūras mencu krājumu stāvokļa uzlabojums galvenokārt izskaidrojams ar līdz šim piemērotajiem stingrajiem pārvaldības pasākumiem, jo vairošanās apstākļi mencām Baltijas jūrā pēdējos gados bijuši samērā nelabvēlīgi.

Savukārt brētliņu un reņģu krājumiem pēdējā laikā ir vērojams būtisks samazinājums, kas turpināsies arī 2012.gadā un acīmredzot nostādīs sarežģītā situācijā kā zvejniekus, tā zivju apstrādātājus.

Rīgas jūras līča reņģu nozvejas līmenis kopš 1990.gada visu laiku bijis salīdzinoši augstā līmenī, tomēr zvejas mirstība visu laiku līdz pat pašreizējam brīdim arī bija augstāka par pieļaujamo. Šāds Rīgas jūras līča reņģu zvejas mirstības līmeņa novērtējums iespējams norāda uz to, ka netiek reģistrētas visas nozvejas. Kopš 1990.gada papildinājums Rīgas jūras līča reņģēm pārsvarā bija ražīgs, taču divos pēdējos gados bija aukstas ziemas, kas negatīvi ietekmēja reņģu vairošanās apstākļus, kā rezultātā šajos gados Rīgas jūras līča reņģu papildinājums bija neražīgs. Līdz ar to 2012.gadā Rīgas jūras līča reņģu pieļaujamā nozveja būtu samazināma par 19,2% salīdzinājumā ar 2011.gadu. Latvijas kvota Rīgas jūras līča reņģu krājuma nozvejai 2012.gadā tādā veidā samazinātos par 3767 t – no 19591 t uz 15824 t. Rīgas jūras līča reņģes nārsta biomasas minimums ir 60000 t. Ja attiecīgais krājums nokritīsies zem šī lieluma, tad noteikti veidosies vēl nelabvēlīgāka ietekme uz zivju atražošanās procesiem, kā rezultātā būs jāpiemēro daudz lielāki zvejas ierobežojumi.

Baltijas jūras centrālās daļas reņģu krājumi samazinājās pakāpeniski un sistemātiski līdz 2001.gadam, jo šai zivju sugai jau ilgu laiku nav vērojamas ražīgas paaudzes. Lai gan pēc 2001.gada krājumi nedaudz palielinājās, tie joprojām ir zemā līmenī. Līdz ar to 2012.gadā Baltijas jūras centrālās daļas reņģu pieļaujamā nozveja samazināma par 23% salīdzinājumā ar 2011.gadu. Latvijas kvota Baltijas jūras centrālās daļas reņģu krājumu nozvejai 2012.gadā būtu samazināma par 685 t – no 2978 t uz 2293 t.

Sakarā ramencas krājumu pieaugumu Baltijas brētliņai palielinās dabīgā mirstība mencas izēšanas dēļ un krājumi samazinās. Kopumā Baltijas brētliņu krājuma apjomi arī nākotnē turpinās samazināties, taču ne tik strauji kā tika prognozēts līdz

šim. Pagājušajā gadā virkne valstu nav apguvušas Baltijas brētliņu nozvejas kvotas. Savukārt Dānija, Igaunija un Somija savu kvotu ir pārzvejojušas vairāk kā par 10%. Atzīmē, ka Baltijas brētliņai papildinājuma ziņā ražīgas paaudzes ir mijušas ar neražīgajām. 2010.gada paaudze bija neražīga. Līdz ar to 2012.gadā Baltijas brētliņu pieļaujamā nozveja būtu samazināma par 25% salīdzinājumā ar 2011.gadu. Latvijas kvota Baltijas brētliņu krājuma nozvejai 2012.gadā tādā veidā būtu samazināma par 9987 t – no 39942 t uz 29962 t.

Tiek atzīmēts, ka lēmuma projektu par nākošā gada zvejas iespējām pamatojoties uz šīm zinātnieku sniegtajām rekomendācijām sagatavos Eiropas Komisija un lēmumu paredzēts pieņemt Eiropas Savienības par zivsaimniecības nozari atbildīgo ministru padomē šī gada oktobrī.

Padome tiek informēta, ka no institūta puses biedrības "Latvijas Zivsaimnieku asociācija" pārstāvim I. Voitam tika ieteikts, piedaloties Baltijas jūras Reģionālajā padomdevēju padomē, mēģināt panākt, lai šī organizācija vērstos Eiropas Komisijā ar lūgumu pasūtīt Starptautiskai Jūru pētniecības padomei (turpmāk – ICES) analīzi par to, kādā veidā Baltijas jūrā attīstīsies reņģu un brētliņu krājumi, ja tiks turpināta mencu pārvaldības plānā paredzēto pasākumu īstenošana. Būtu jāvērtē dažādi varianti par to, kādai jābūt Baltijas jūras mencu zvejas mirstībai un krājumu lielumam, lai nenotiktu nepārtraukta reņģu un brētliņu krājumu samazināšanās. ICES varētu rekomendēt Eiropas Komisijai palielināt mencu pieļaujamo nozveju 2012.gadam, kura varētu arī pārsniegt mencu krājumu pārvaldības plānā paredzētos 15%. Tāpat Eiropas Komisijai jālūdz skaidrojums, kāpēc pieļaujamās nozvejas ikgadējām svārstībām iepriekš pielietotais 15% princips vairs netiek attiecināts uz Baltijas jūras reņģu un brētliņu pieļaujamo nozveju, jo no pārmērīgā zvejas iespēju samazinājuma ļoti cieš Latvijas zvejnieki.

Norāda, ka zvejniekiem sakarā ar Baltijas jūras reņģu un brētliņu pieļaujamās nozvejas samazinājumu varbūt varētu tikt piedāvāta iespēja pagaidu zvejas pārtraukšanai, saņemot par to kompensācijas no Eiropas Zivsaimniecības fonda. Būtu arī izvērtējama situācija, kāda zvejas iespēju ziņā veidojas ar Latvijas piekrastes zvejniekiem, jo pēc pašreizējā normatīvā regulējuma tos neietekmē reņģes nozvejas kvotas samazinājums. Līdz ar to papildus būtu jāizvērtē reņģes zvejas iespēju sadalījums starp piekrastes zveju un traļu zveju Rīgas jūras līcī.

I. Markuševskis: uzdod jautājumu par Baltijas brētliņas pieļaujamās nozvejas samazinājumu 2012.gadam par 25%. Norāda, ka agrāk tika izteikts viedoklis, ka būs nepieciešams tikai 16,2% samazinājums.

G. Korņilovs: norāda, ka viņam līdz šim nebija skaidrs par to, kādā veidā tiks pielietots Baltijas brētliņu pieļaujamās nozvejas samazinājums – vai attiecībā pret Eiropas Savienības kvotu, vai attiecībā pret Eiropas Savienības un Krievijas kopējo pieļaujamo nozveju. Izrādījās, ka samazinājums ir jārēķina pret Eiropas Savienības un Krievijas kopējo pieļaujamo nozveju. Atzīmē, ka vēl arvien nav pietiekamas

skaidrības par to, kādā veidā tiks aprēķināta Krievijas kvota. Veicot ICES aprēķinu pārbaudi var nonākt pie secinājuma, ka Baltijas brētliņu pieļaujamās nozvejas samazinājumam vajadzētu būt nevis 25%, bet gan 24%. Līdz ar to būtu vēlams pieprasīt no ICES detalizētu informāciju par to kā ir veikti aprēķini.

J. Pētersons: jautā par valstīm, kuras pagājušajā gadā neizzvejoja tām piešķirto Baltijas brētliņu nozvejas kvotu.

G. Korņilovs: atbild, ka visvairāk kvotu neizzvejoja Polija, kurai Baltijas brētliņu nozvejas kvota pārsniedza 100 000 t, bet nozvejots bija tikai 55 000 t.

M. Vītiņš: norāda, ka ICES būtu jāizstrādā aprēķina modelis – daudzgadu plāns, kurā tiktu norādīta ne tikai maksimālā nozveja, bet parādītos arī ekonomiskā dimensija – ko zvejnieki vēlētos Baltijas jūrā zvejojot vairāk – mencas vai brētliņas un reņģes. Attiecībā uz prognozi nākamajam gadam, jautā vai tajā ir ņemts vērā mencu krājumu Baltijas jūrā straujais pieaugums.

G. Korņilovs: atbild, ka tad, kad tika veikta iepriekš minētā prognoze, gan reņģei Baltijas jūras centrālajā daļā, gan brētliņai tika ņemta vērā arī to dabīgā mirstība. Reņģu un brētliņu dabīgā mirstība Baltijas jūrā tiek aprēķināta atkarībā no mencu krājumu lieluma, jo starp šīm zivju sugām pastāv savstarpējā saikne.

N. Riekstiņš: atzīmē, ka pelaģisko sugu – Rīgas jūras līča reņģu un Baltijas brētliņu pieļaujamās nozvejas samazinājums skar ne tikai zvejniekus, bet gan visu nozari. Līdz ar to ekonomiskais aprēķins jāveic ne tikai zvejniekiem, bet arī zivju apstrādes uzņēmumiem. Krievijas kvotas procentuālā daļa no pieļaujamās nozvejas bija noteikta tad, kad tika likvidēta Starptautiskā Baltijas jūras zvejniecības komisija. Pašreiz minēto Krievijas procentu atskaita no Eiropas Kopienas kopējās pieļaujamās nozvejas. Tuvākajā nākotnē paredzētas arī sarunas ar Krieviju, kurās Eiropas Komisija vēlētos vienoties ar Krieviju par kopējo pieļaujamo nozveju Baltijas jūrā un tās samazinājuma apjomu. Latvija uzskata, ka šo jautājumu vajadzētu atstāt risināt ministru līmenī, nevis ļaut Eiropas Komisijai tehniskajā darba grupā pašai vienoties ar Krieviju par pieļaujamās nozvejas Baltijas jūrā noteikšanu. Sanāksmi ar Krieviju paredzēti organizēt jau 2011.gada jūnija beigās.

Norāda, ka pieļaujamās nozvejas apjomu pārdalīšana starp „piekrasti” un „aiz piekrastes” Rīgas jūras līcī nepalielinās kopējo pieļaujamo nozveju un Latvijas nozvejas kvotu, tāpēc šim jautājumam nav saistības ar Eiropas Savienības līmenī pieņemamo lēmumu un Latvijas nostāju par to. Kas attiecas uz priekšlikumu zvejniekiem izmaksāt kompensācijas no Eiropas Zivsaimniecības fonda par pagaidu zvejas pārtraukšanu, tad šīs kompensācijas, ja tādas vispār būtu iespējamas, tāpat nesegtu zvejnieku neiegūto peļņu, kas viņiem rastos turpinot zveju. Atzīmē, ka par šāda veida kompensācijām līdz šim interese no zvejnieku puses bijusi ļoti zema. Līdz ar to šādu atbalsta pasākumu ieviešana, ņemot vērā arī administratīvos izdevumus, visbiežāk ir nelietderīga.

O. Jankovskis: jautā vai kopējās pieļaujamās nozvejas reņģēm un brētliņām Baltijas jūrā un Rīgas jūras līcī piedāvātais samazinājums nākamajam gadam ir Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts „BIOR” priekšlikums.

G. Korņilovs: norāda, ka tas ir ICES darba grupas darba rezultāts, kas kalpos par padomu Eiropas Komisijai lēmuma sagatavošanai.

O. Jankovskis: jautā, kad ICES iesniedza savu pētījumu Eiropas Komisijai.

G. Korņilovs: atbild, ka pētījuma izstrāde tika pabeigta 2011.gada maija beigās.

D. Šmits: jautā, kāda bijusi Latvijas pārstāvju nostāja ICES darba grupā sakarā ar šo pētījumu.

G. Korņilovs: atbild, ka nostāja ir balstīta uz zinātniskiem datiem un galvenais institūta mērķis ir Baltijas jūras zivju krājumu zinātniskās analīzes nodrošinājums. Šajā analīzē tiek izmantoti daudzu valstu sniegtie dati par zivju krājumu stāvokli Baltijas jūrā. Minētos datus apkopo izmantojot noteiktu matemātisko modeli un rezultātā tiek izdarīti attiecīgie secinājumi.

O. Jankovskis: jautā ar kādiem datiem Latvijas pārstāvji brauc uz ICES darba grupu.

G. Korņilovs: atbild, ka Latvijai un Igaunijai ir kopīgi hidroakustiskās uzskaites dati un bioloģiskie dati, kā arī dati par reņģu nozvejām Baltijas jūrā un Rīgas jūras līcī. Atzīmē, ka ICES darba grupās pielietotais modelis veic ne tikai statistikas datu apkopojumu, bet arī piedāvā ieteicamo rīcību zivju krājumu stāvokļa uzlabošanai. Pētniecības dati šajā ziņā tiek vērtēti kopsakarā ar ilglaicīgiem iepriekšējiem datiem par Baltijas jūras zivju krājumu stāvokli.

D. Šmits: izsaka viedokli, ka Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts „BIOR” pēc attiecīgo datu savākšanas par zivju krājumu stāvokli Baltijas jūrā un pirms to iesniegšanas ICES, varētu ar tiem iepazīstināt arī ZKP locekļus. Latvijas zivsaimniecības nozares uzņēmumiem ir ļoti svarīga savlaicīga informācija par Baltijas jūras zivju resursu stāvokli, jo no tā atkarīga daudzu nopietnu ar zivsaimniecības nozari saistīto komerciālo projektu realizācija.

G. Korņilovs: atbild, ka Latvijas dati veido tikai nelielu daļu no visiem datiem, kas tiek ievadīti matemātiskajā modelī saistībā ar Baltijas jūras zivju krājumiem un tie ir vērtējami tikai savstarpējā kopsakarībā. Latvijas dati paši par sevi neko nepierāda un diez vai kāds no klātesošiem tos varētu precīzi interpretēt. Atzīmē, ka zinātnieku uzdevums ir dot patiesu, precīzu informāciju par to kāds ir zivju krājumu stāvoklis Baltijas jūrā.

J. Dūkļavs: atzīmē, ka zvejnieki jau neprasa saskaņot ar viņiem ar zivju krājumu Baltijas jūrā saistītos datus, kas tiek iesniegti ICES, bet gan vienīgi savlaicīgi par tiem informēt, mēģinot izanalizēt un apspriest situāciju ar zivju krājumiem ZKP.

G. Korņilovs: norāda, ka Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts „BIOR” šādu Baltijas jūras zivju krājumu iespējamo prognozi varētu sagatavot, bet tam nebūtu liela praktiska pielietojuma, jo tajā tiktu izmantoti vienīgi Latvijas rīcībā esošie dati – 12%- 13% no visiem Baltijas jūras datiem. Līdz ar to šāda prognoze, iespējams, būtiski atšķirsies no ICES galarezultātā apstrādātā un pieņemtā padoma.

J. Dūkļavs: paskaidro, ka Latvija, saistībā ar zvejas iespējām 2012.gadam, mēģinās rast kopīgu pozīciju ar Lietuvu, Igauniju, Poliju un Somiju, lai iniciētu papildus līdzekļu piešķiršanu ICES pētījumam par to, kādā veidā Baltijas jūrā turpmāk attīstīsies reņģu un brētliņu krājumi, ja tiks turpināta mencu pārvaldības plānā paredzēto pasākumu īstenošana. Šāds pētījums kalpotu par zinātnisku pamatojumu tam, lai mencu pieļaujamā nozveja Baltijas jūrā tiktu palielināta vairāk kā par 15% gadā, ar mērķi novērst nepārtraukto reņģu un brētliņu krājumu samazināšanos Baltijas jūrā.

**Zivsaimniecības konsultatīvā padome par darba kārtības 1.jautājumu pieņēma zināšanai Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta „BIOR” ziņojumā ietverto informāciju par Starptautiskās Jūras pētniecības padomes sniegtajām rekomendācijām par zvejas iespējām Baltijas jūrā 2012.gadam un nolēma uzdot Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskajam institūtam „BIOR” turpmāk, pirms institūtā apkopoto zivju krājumu novērtējuma datu iesniegšanas Starptautiskās Jūras pētniecības padomei, iepazīstināt Zivsaimniecības konsultatīvo padomi ar Baltijas jūras zivju krājumu novērtējumu (krājumu attīstības tendences un iespējamās prognozes), pamatojoties uz Latvijas rīcībā esošo informāciju.**

**2. Iespējamo grozījumu apspriešana Ministru kabineta noteikumos par Eiropas Zivsaimniecības fonda ieviešanas Rīcības programmas atbalsta nosacījumu izmaiņām pēc biedrības „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” ierosinājuma:**

**2.1. 2008.gada 26.maija noteikumi Nr.371 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu zivsaimniecības attīstībai atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam “Investīcijas zvejas ostās un zivju izkraušanas vietās””.**

A. Rozefelds: prezentē darba kārtības 2.1.jautājumu (informācija par priekšlikumu pievienota šī protokola 2.pielikumā) informējot, ka pēdējos gados Latvijas pašvaldības izmantojot Eiropas Zivsaimniecības fonda finansējumu īsteno tādas



inženiertehniskos projektus, kas neatbilst zvejnieku vajadzībām un interesēm. Projekti tiek īstenoti arī ostās, kur zvejniecība ir tuva nulles līmenim. Piemēram, Mērsraga ostā, kur tika uzbūvētas divas lielas piestātnes par vairāk nekā diviem miljoniem latu. Vienā no šīm piestātnēm nav redzēts piestājam neviens zvejas kuģis. Pa visu tuvāko jūras teritoriju ap Mērsraga ostu zvejo tikai divi zvejas kuģi. Tiek pieminēta arī Kuivižu osta, kur īstenots projekts, uzbūvējot 300 m garu piestātņi, bet nozare reāli izmanto tikai 1/15 daļu no piestātnes garuma. Arī Ventspils ostā uzbūvēta piestātne, kas domāta vienīgi piekrastes zvejniekiem, kaut gan piekrastes joslas zvejnieki tajā nevar iekļūt stiprā vēja un dominējošo vēja virzienu dēļ. Ārpus piekrastes joslas zvejojošiem zvejniekiem Ventspils ostā nav uzbūvēta neviena piestātne. No tā ir secināms, ka pašvaldības nestrādā kopā ar zvejniekiem, kuri zvejo aiz piekrastes joslas. Neviens kopīgs zvejnieku un pašvaldības projekts šajā ziņā līdz šim nav ticis īstenots.

D. Straubergs: izsaka šaubas par grozījumu priekšlikumu iesniegušā biedrības „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” pārstāvja I.Voita kvalifikāciju, jo viņš nav hidroloģisko būvju eksperts. Paskaidro, ka Kuivižos īstenotais projekts tika veikts pēc pašu zvejnieku pamudinājuma. Tur pašvaldība ir investējusi miljonu latu un nodevusi piestātņi zvejnieku lietošanā. Šobrīd Kuivižos strādā arī zivju apstrādes uzņēmums, un tā bija pašu zvejnieku apņemšanās uzbūvēt šādu rūpnīcu. Nevar komentēt situāciju Mērsragā, tomēr vērs uzmanību uz to, ka tad, ja zvejniekiem vajadzētu pašiem sev būvēt piestātnes, tad: 1) viņiem būtu nepieciešams priekšfinansējums; 2) būtu jāmaksā nomas maksa par zemi; 3) būtu jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis; 4) būtu jāsedz piestātnes uzturēšanas un rekonstruēšanas izmaksas. Šobrīd šādas piestātnes uzbūvē pašvaldības un aicina zvejniekus tās lietot bez nomas maksas, jo atbilstoši normatīvajam regulējumam nomas maksu pašvaldība un ostas pārvalde šajā gadījumā ņemt nedrīkst. Vienīgie maksājumi ir maksājumi par piestātnes sakopšanu un uzturēšanu. Arī šo jautājumu var atrisināt tādā veidā, ka attiecīgā funkcija tiek nodota pašiem zvejniekiem un nekāda nauda no viņiem tad vispār netiktu ņemta. Ostas pārvalde attīra arī ceļus uz ostu, kas tiek darīts pateicoties cita veida kravām, jo zvejnieki ar savām nodevām to nevarētu segt. Attiecinot iepriekš minēto uz Kuivižiem, norāda, ka pašvaldība piestātņu uzturēšanai šogad novirzījusi LVL 40000, ko paši zvejnieki acīmredzot nespētu nodrošināt. Rodas jautājums vai zvejnieki paši būtu gatavi un vēlētos investēt piestātnēs, kā arī pēc tam segt visus iepriekš minētos izdevumus, vai tomēr zvejniekiem šo naudu būtu labāk investēt savā tiešajā biznesā – zvejniecībā.

J. Pēteross: jautā, kāpēc tad apspriežamajā Eiropas Zivsaimniecības fonda apakšprogrammā finansējums infrastruktūras projektu būvniecībai ir paredzēts arī zvejniekiem. Piekrīt biedrības "Latvijas Pašvaldību savienība" pārstāvja izteiktajam viedoklim, ka piestātnes būtu jābūvē pašvaldībām. Norāda, ka pašreiz ostas un piestātnes visbiežāk tiek celtas ne jau zvejniekiem. Aizrāda, ka zvejnieki pie pašreizējā tiesiskā regulējuma nevar piedalīties un būt iesaistīti šo infrastruktūras projektu lietderības izvērtēšanā.

J. Dūklavs: izsaka viedokli, ka piestātnes zvejniekiem iepriekšējos gados, iespējams, patiešām tika būvētas par lielu un šāda situācija turpmāk būtu jānovērš.

D. Šmits: pasvītro, ka Eiropas Zivsaimniecības fonda naudu jāizmanto maksimāli zivsaimnieku interesēs. Pašvaldību loma zvejniecības infrastruktūras projektu būvniecībā un uzturēšana ir ļoti nozīmīga un no tās nedrīkstētu atteikties. Rosina visus inženiertehniskos projektus, kurus no pašvaldību puses paredzēts realizēt ostās zvejniecības vajadzībām, pēc to pieteikšanas Eiropas Zivsaimniecības fonda atbalsta saņemšanai, iesniegt izvērtēšanai ZKP, lai nodrošinātu lielāku zvejnieku interešu ievērošanu to realizācijā.

A. Vītola–Helviga: norāda, ka Lauku atbalsta dienesta amatpersonas iespējams nepārzina zivsaimniecības nozares vajadzības tik lielā mērā kā sanāksmē klātesošie. Līdz ar to pieteikto projektu izvērtēšana Lauku atbalsta dienestā vairāk tiek balstīta uz formālo kritēriju pārbaudi. Tāpēc būtu visnotaļ lietderīgi veikt šādu pieteikto projektu izvērtēšanu ZKP, lai konstatētu to atbilstību Latvijas zivsaimniecības nozares vajadzībām.

D. Straubergs, J. Dūklavas: atbalsta biedrības "Latvijas Zivrupnieku savienība" pārstāvja D. Šmita priekšlikumu.

**Zivsaimniecības konsultatīvā padome par darba kārtības 2.1.jautājumu nolēma nepieņemt biedrības „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” ierosināto grozījumu 2008.gada 26.maija noteikumos Nr.371 „Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu zivsaimniecības attīstībai atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam “Investīcijas zvejas ostās un zivju izkraušanas vietās””, vienlaikus paredzot turpmāk visus inženiertehniskos projektus, kurus no pašvaldību puses paredzēts realizēt ostās zvejniecības vajadzībām, pēc to pieteikšanas Eiropas Zivsaimniecības fonda atbalsta saņemšanai, iesniegt izvērtēšanai Zivsaimniecības konsultatīvajā padomē, lai nodrošinātu lielāku zvejnieku interešu ievērošanu projektu realizācijā.**

**2.2 2008.gada 11.novembra noteikumi Nr.937 „Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanas kārtība zivsaimniecības attīstībai atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam “Investīcijas ražošanas, pārstrādes vai mārketinga iekārtās un infrastruktūrā””.**

A. Rozefelds: prezentē darba kārtības 2.2.jautājumu (informācija par priekšlikumu pievienota šī protokola 2.pielikumā) informējot, ka Eiropas Zivsaimniecības fonda pasākumam „Investīcijas ražošanas, pārstrādes vai mārketinga iekārtās un infrastruktūrā” noteiktais maksimālā atbalsta apjoms vienam pretendētājam uz pašreizējo brīdi daudzos gadījumos jau ir ticis pilnībā izmantots. Līdz ar to formāli ir liegtas iespējas attiecīgajām biedrībām īstenot citus svarīgus kopīgu interešu

projektus zivsaimniecības nozarē. Pašreizējais maksimālā atbalsta apjoms vienam pretendētājam noteikts LVL 900000 apmērā, bet biedrība „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” ierosina to paaugstināt līdz LVL 1200000 apmēram.

N. Riekstiņš: komentē, ka Eiropas Zivsaimniecības fonda pasākumam „Investīcijas ražošanas, pārstrādes vai marketinga iekārtās un infrastruktūrā” var pieteikties ne tikai zvejnieki, bet arī ar zivsaimniecisko ražošanu saistītie citu nozares sektoru komersanti, kas īsteno kolektīvos projektus (zivju apstrāde, akvakultūra). Konkurence minētā pasākuma finanšu līdzekļu piesaistei ir ļoti liela. Pašreizējais kopējais atlikums pasākuma finansēšanai ir ap LVL 1400000. Vienlaikus norāda, ka tīri tehniski maksimālā atbalsta apjomu vienam pretendētājam šajā pasākumā būtu iespējams arī paaugstināt.

I. Markuševskis: izsaka viedokli, ka, neskatoties uz nelielo finanšu līdzekļu atlikumu, maksimālā atbalsta apjoma paaugstinājuma priekšlikums tomēr būtu atbalstāms, jo šī pasākuma finansējums nav domāts atsevišķiem komersantiem, bet gan komersantu grupām īstenojot kolektīvos projektus. Izsaka pieņēmumu, ka varbūt šāds maksimālā atbalsta apjoma paaugstinājums būtu piemērojams vienīgi tiem komersantiem, kas jau iepriekš realizējuši Eiropas Zivsaimniecības fonda atbalstāmos projektus šī pasākuma ietvaros un sasnieguši atbalsta apjoma „griestus”.

D. Šmits: uzskata, ka nebūtu pareizi liegt atbalsta saņemšanu arī jauniem lieliem un labiem projektiem. Atbalsta biedrības „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” ierosinājumu paaugstināt vienam saņēmējam maksimālā atbalsta apjomu Eiropas Zivsaimniecības fonda pasākumam „Investīcijas ražošanas, pārstrādes vai marketinga iekārtās un infrastruktūrā” līdz LVL 1200000 apmēram.

A. Vītola–Helviga: uzskata, ka nav jēgas minētajā pasākumā ierobežot maksimālā atbalsta apjomu vienam saņēmējam, jo tad attiecīgie zivsaimniecības nozares komersanti būs spiesti mākslīgi pārgrupēties dibinot arvien jaunas kopīgu interešu grupas.

J. Dūklavs: atbalsta biedrības „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” pārstāvja priekšlikumu par viena saņēmēja maksimālā atbalsta apjoma paaugstināšanu apspriežamajā atbalsta pasākumā līdz LVL 1200000 apmēram.

**Zivsaimniecības konsultatīvā padome par darba kārtības 2.2.jautājumu nolēma atbalstīt biedrības „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” priekšlikumu grozījumiem 2008.gada 11.novembra noteikumos Nr.937 „Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanas kārtība zivsaimniecības attīstībai atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumam “Investīcijas ražošanas, pārstrādes vai mārketinga iekārtās un infrastruktūrā””, paaugstinot vienam saņēmējam maksimālā atbalsta apjomu šajā atbalsta pasākumā līdz LVL 1200000 apmēram.**

### **2.3. 2008.gada 6.maija noteikumi Nr. 323 „Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanas kārtība zivsaimniecības attīstībai pasākumam “Zvejas aktivitāšu pilnīga pārtraukšana””.**

A. Rozefelds: prezentē darba kārtības 2.3.jautājumu (informācija par priekšlikumu pievienota šī protokola 2.pielikumā) informējot, ka biedrība „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” ierosina šajā gadā noslēgt un vairs neturpināt projektu pieņemšanu Eiropas Zivsaimniecības fonda pasākumam “Zvejas aktivitāšu pilnīga pārtraukšana”, bet atsākt to tikai 2012.- 2013.gadā. Par pamatojumu minēts apstāklis, ka 2011.gadā visi tie ar zveju saistītie komersanti, kuru rīcībā ir vecākie kuģi būs jau realizējuši savu flotes samazināšanas politiku. Pēc biedrības „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” domām nebūtu pieļaujams griezt mazāk vecus kuģus, ja vecākie kuģi vēl nav sagriezti.

N. Riekstiņš: akcentē, ka piedāvātie grozījumi ietver arī no zvejas izņemamo kuģu skaita palielinājumu atsevišķos zvejas flotes segmentos, ko biedrības „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” pārstāvis savā runā nav uzsvēris. Ja pašreizējā noteikumu redakcijā ir minēti tikai trīs kuģi, tad piedāvātajā redakcijā jau parādās astoņi kuģi. Norāda, ka šī būtu būtiska izmaņa salīdzinājumā ar ZKP līdz šim pieņemto lēmumu. Bez tam, lai šādu priekšlikumu īstenotu būtu nepieciešami papildus finanšu līdzekļi, kas šim pasākumam pašreiz vairs nav pieejami.

D. Straubergs: tāpat atgādina, ka, ja šis biedrības „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” priekšlikums tiktu atbalstīts, tad būtu jāveic grozījumi Eiropas Zivsaimniecības fonda budžetā, jo tad pasākumam “Zvejas aktivitāšu pilnīga pārtraukšana” būtu jāiedala papildus finansējums.

J. Dūklavs: uzskata, ka sākumā būtu jāpabeidz esošā plāna īstenošana, kas ir attiecīgi apstiprināts ZKP un tikai tad, ja nepieciešams, būtu nopietni jāizvērtē un jālemj par papildus iespēju kuģu izņemšanai no zvejas.

**Zivsaimniecības konsultatīvā padome par darba kārtības 2.3.jautājumu nolēma nepieņemt biedrības „Latvijas Zivsaimnieku asociācija” ierosināto grozījumu 2008.gada 6.maija noteikumos Nr. 323 „Valsts un Eiropas Savienības atbalsta piešķiršanas kārtība zivsaimniecības attīstībai pasākumam “Zvejas aktivitāšu pilnīga pārtraukšana””, bet attiecīgi pabeigt ZKP iepriekš apstiprināto zvejas kuģu kapacitātes samazinājumu atbilstoši paredzētajiem zvejas segmentiem.**

Zivsaimniecības departamenta direktors

N. Riekstiņš

Protokolēja

D. Sadovskis